

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie și Boico Victor

examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2021 și a sentinței Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 14 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Armanu Ion xxxxx, născut la data de xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.01.2021 – 14.04.2021;

Instanța de apel: 04.05.2021 – 10.06.2021;

Instanța de recurs: 09.09.2021 – 08.12.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 14 aprilie 2021, Armanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Armanu Ion în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 23,24 lei suportate pentru folosirea aparatului „Alcotest 6810 Drager”.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Armanu Ion, nedeținând permis de conducere, încălcând prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 131 din 07 iunie 2006 privind siguranța traficului rutier, care prevede că, pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului și prevederile pct. 10 subpct. 2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform cărora: persoana care conduce un autovehicul trebuie să posed

și, la cererea lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus, și respectiv pct. 14) lit. a) din același Regulament: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, dacă se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției, deplasându-se pe str. Dunării în mun. Cahul, a condus motocicletă de model „Yamaha” cu nr. de înmatriculare xxxxx, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat până la aproximativ ora 21:26 a zilei de 20 septembrie 2019, fapt confirmat prin actul nr. 6502 al testării alcoolscopice efectuată cu folosirea analizatorului concentrației de etanol de model „Drager Alcotest 6810”, conform căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,77 mg/l, ceea ce potrivit art. 134¹² alin. (3) Cod penal, corespunde stării de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului Armanu Ion au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, conform semnelor calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

3. Avocatul Grosu Eugeniu în numele inculpatului Armanu Ion, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Armanu Ion, în cazul constatării vinovăției să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a indicat, că pedeapsa stabilită de către instanța de fond în privința lui Armanu Ion este prea aspră. Acesta anterior nu a mai fost în conflict cu legea penală, având la întreținere soția și trei copii, a fost nevoit să plece la câștig în afara țării și în timpul apropiat intenționează să revină acasă, fiind de acord să execute pedeapsa penală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în cazul în care va fi găsit vinovat de infracțiunea ce i se incriminează.

A menționat că pedeapsa stabilită este una inechitabilă în coraport cu circumstanțele atenuante și agravante săvârșirii acesteia.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2021, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a constatat, că prima instanță a examinat sub toate aspectele circumstanțele de fapt și de drept, obiectiv a apreciat probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Armanu Ion în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, potrivit indicilor: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

A reținut instanța de apel, că sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Armanu Ion, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor

art. art. 7, 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă legală și echitabilă în raport cu fapta comisă.

Astfel, instanța de apel a reținut, că inculpatul Armanu Ion a săvârșit o infracțiune care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, anterior nu a fost atras la răspundere penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit, are doi copii la întreținere, nu este încadrat oficial în câmpul muncii. Drept circumstanță care atenuază răspunderea inculpatului Armanu Ion, a fost reținută săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, nefiind stabilite circumstanțe care agravează răspunderea penală.

Instanța de apel a menționat, că în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (1) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale.

Astfel, munca neremunerată în folosul comunității poate fi stabilită doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului la executarea unei asemenea pedepse, în contextul în care cauza penală în prima instanță s-a desfășurat în absența inculpatului, acesta fiind anunțat în căutare, apriori poate duce la stabilirea unei pedepse care nu va fi executată, deci va fi stabilită o pedeapsă care nu va influența asupra corectării și reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art. 75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei.

Ca urmare instanța de apel a subliniat, că prima instanță întemeiat a reținut că corectarea și resocializarea inculpatului Armanu Ion, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, poate fi realizată prin aplicarea față de acesta a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen 3 luni, minimul prevăzut de legea penală.

5. Avocatul Grosu Eugeniu în numele inculpatului Armanu Ion, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, inculpatului Armanu Ion să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului, avocatul reiterează motivele invocate în cererea de apel.

Suplimentar, invocă apărarea, că instanțele de fond, deși au constatat la individualizarea pedepsei circumstanța atenuantă că Armanu Ion a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară, apreciind personalitatea acestuia precum că la locul de trai se caracterizează pozitiv, este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, neîntemeiat au ajuns la concluzia aplicării pedepsei privative de libertate.

De asemenea, apărarea menționează, că a solicitat instanțelor de fond aplicarea inculpatului unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, motivând că inculpatul i-a comunicat intenția sa de a reveni în țară în

cel mai scurt timp pentru executarea anume a acestei pedepse.

Subsidiar, invocă apărarea, că instanțele de fond nu și-au motivat soluțiile adoptate și nu au oferit un răspuns clar de ce doar persoana pusă sub acuzație poate solicita în persoană și prin prezență fizică o pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nefiind acceptată o solicitare în acest sens din partea apărătorului, în lipsa inculpatului.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de apărare, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Potrivit dispozițiilor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat de avocatul Grosu Eugeniu în numele inculpatului Armanu Ion, constată că acesta nu dezvăluie argumentele ilegalității deciziei recurate prin prisma temeiurilor de drept conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală pentru declararea recursului, precum nu specifică nici în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărârii atacate.

Astfel, în textul cererii de recurs nu se regăsesc careva motive concrete argumentate sub aspectul temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care ar dezvălui problematica recursului și eroarea gravă de fapt care ar fi afectat soluția instanței de apel, motiv din care Colegiul penal nu se va expune referitor la legalitatea deciziei contestate, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Mai mult, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la aspectele menționate, instanța de recurs amintește, că în cazul în care o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală, să indice în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel, ceea ce în cazul dedus judecării, lipsește.

La caz, din conținutul recursului declarat rezultă dezacordul recurentului cu hotărârile judecătorești adoptate în speță, insistând asupra necesității casării acestora și rejudecării cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă în argumentarea acestei poziții avocatul nu dezvăluie concret motivele ilegalității hotărârilor judecătorești precum și temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În concluzie, Colegiul penal remarcă, că atunci când autorul recursului nu invocă concret motivele ilegalității deciziei contestate, rezultă că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 429, 430 Cod de procedură penală și urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 iunie 2021, în cauza penală în privința lui **Armanu Ion xxxxx**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 februarie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor